

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. การอภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2,793 คน (โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. 2558 : 8)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1967 : 21) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน ดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน เป็นลักษณะคำถามปลายเปิดและปิดให้เลือกตอบ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดการมีตัวแบบด้านจิตสาธารณะ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดการสนับสนุนทาง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดการปลูกฝังจากโรงเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษา ในการประสานการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2558 เพื่อผู้วิจัยจะได้ดำเนินการชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถามและวิธีการกรอกข้อมูล
3. ผู้วิจัยไปเก็บแบบสอบถามจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2558
4. นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบอย่างถูกต้อง มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบสอบถามโดยการพิจารณาจาก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency : IOC) (บุญเชิด ภิญโญนนต์พงษ์. 2545 : 95)

1.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์

แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญเชิด ภิญโญนนต์พงษ์. 2545 : 131)

โดย α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้ t-test และ One-way ANOVA (F-test) เป็นสถิติทดสอบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 350 ชุด (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) และวิธี LSD เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลปรากฏผลดังนี้

นักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน เพศชาย จำนวน 140 คน อายุมากที่สุด 19 ปี น้อยที่สุด 12 ปี แบ่งเป็นกลุ่ม มีอายุระหว่าง ต่ำกว่า 15 ปี มากที่สุดจำนวน 219 คน และอายุ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 131 คน เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 70 รองลงมา นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 67 คน และน้อยที่สุด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 47 คน

2. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยการปลูกฝังจากโรงเรียน รองลงมา ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ปัจจัยด้านจิตสาธารณะ และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ตามลำดับ

3. ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมา การเสียสละต่อสังคม และการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

4.1 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีเพศ อายุต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีตัวแบบด้านจิตสาธารณะต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีการปลูกฝังจากโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยการปลูกฝังจากโรงเรียน รองลงมา ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู ปัจจัยด้านจิตสาธารณะ และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะ สามารถปลูกฝังจากโรงเรียนเป็นสำคัญ ดังที่ สุพจน์ ทรายแก้ว (2546 : 47) กล่าวว่า การกล่อมเกลாதงสังคม (Socialization) เป็นกระบวนการที่มีผลทำให้สมาชิกของสังคมเกิดการรับรู้ มีจิตสำนึกและรูปแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์การกล่อมเกลாதงสังคมจึงเป็นกระบวนการในการสร้างเสริมการเรียนรู้ให้แก่บุคคลหรือสมาชิกของสังคมโดยอาศัยกลไกกระบวนการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการและมีรูปแบบการสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลิกา ศิวเพชร (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุวรรณ์ ปูนอ่อน (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมพบว่า มีปัจจัยด้านจิตสาธารณะอยู่ในระดับ “สูง” เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่าส่วนมากมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก ได้แก่ ด้านประสบการณ์ทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว การปฏิบัติตนตามหลัก สัจจกัณฑ์ และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ดังนั้นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของนักเรียนที่สำคัญ คือทุกปัจจัยล้วนมีความสำคัญต่อการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการปลูกฝังจากโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดู และที่นักเรียนมีจิตสาธารณะ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งกิจกรรมที่นักเรียนมัธยมศึกษาสนใจเป็นกิจกรรมที่เป็นกระบวนการ เรียนรู้และทำได้ประโยชน์เพื่อผู้อื่น กิจกรรมพัฒนาศักยภาพให้เยาวชนเป็นแกนนำ และสร้างความ ภาวภูมิใจในการเป็นเยาวชนจิตอาสา เมื่อได้เรียนรู้มีความรู้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปขยายต่อ ยกตัวอย่างการสร้างอาชีพในชุมชนหรือการรวมตัวกันไปทำความสะอาดวัด การปลูกฝ้าย การช่วยเหลือ ดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

2. พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม ระดับพฤติกรรม จิตสาธารณะอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมา การเสียสละต่อสังคม และการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจ อธิบายได้ว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ทันที ในการแสดง ความมีน้ำใจให้กับผู้ที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ อันมาจากความปรารถนาที่จะช่วยแก้ปัญหาให้ ผู้อื่น ดังที่ หลุยส์ อาจปรู (2544 : 103) ได้กล่าวว่า จิตสำนึกสาธารณะคือ ความปรารถนาที่จะช่วย แก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคม ทั้งนี้ พบว่า สามารถทำได้ทันที และมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ในห้องเรียน คือ เมื่อเพื่อนไม่มีอุปกรณ์การเรียน ฉันแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนให้เพื่อน การช่วยเหลือเพื่อน ซึ่งเป็น วิชาที่ต้องการอยู่กับเพื่อน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีกิจกรรมร่วมกันมากที่สุด และสิ่งที่สามารถทำได้ง่าย คือการบริจาคสิ่งของ เมื่อพบผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนต้องการความช่วยเหลือ ดังนั้นพฤติกรรม จิตสาธารณะของนักเรียนจึงมีมากที่สุดในเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่น อันเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจากผลการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของปีนกันก วงศ์ปิ่นเพ็ชรและคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี จอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยในประเด็นของการสนับสนุนทางสังคมนั้น พบว่า จิตอาสาของ นักศึกษามีค่าอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวรรณ ปูนอ่อน (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาด้าน จิตสาธารณะของนักเรียน พบว่า มีจิตสาธารณะ อยู่ในระดับ “สูง” ดังนั้นพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถช่วยเหลือผู้อื่น เสียสละต่อสังคม และมุ่งมั่นพัฒนาสังคม อยู่ในระดับสูง

3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีเพศ อายุต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธาณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน จะมีพฤติกรรมจิตสาธาณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ระดับชั้นของนักเรียน มีผลต่อการมีพฤติกรรมจิตสาธาณะที่แตกต่างกัน โดยพบว่า พฤติกรรมจิตสาธาณะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งทั้งสองระดับชั้นนี้ มีค่าเฉลี่ยความแตกต่างในการมีพฤติกรรมจิตสาธาณะแตกต่างกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมจิตสาธาณะ สอดคล้องกับช่วงเวลาการศึกษา เมื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ต้องใช้เวลาไปกับการเรียนรู้ เพื่อเข้าสู่งการแข่งขันทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สภาพแวดล้อมในโรงเรียนตลอดจนการจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอน ให้สามารถถ่ายทอดพฤติกรรมจิตสาธาณะให้กับผู้เรียน โดยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นระดับชั้นที่มีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องจิตอาสาให้กับผู้เรียน ดังที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554 : 135) ได้นำเสนอถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2554-2559) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาสามารถรักษาและใช้สิทธิหน้าที่ความเป็นพลเมืองอย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นพลเมืองดีของสังคมมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ตามบทบาททางสังคมที่ตนดำรงอยู่ ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณี และรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้เคารพกฎหมายเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นมีจิตสาธาณะและกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม สอดคล้องกับงานวิจัย นงดา ศศิรพา (2553 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษา จิตสาธาณะและความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 พบว่า จิตสาธาณะของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีจิตสาธาณะไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีจิตสาธาณะแตกต่างกัน อริยา กูหา (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง จิตสาธาณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการวิจัย พบว่า จิตสาธาณะของนักศึกษาแตกต่างกันตามชั้นปีที่ศึกษา

4. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีตัวแบบด้านจิตสาธาณะ การอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังจากโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมจิตสาธาณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมจิตสาธาณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ตัวแบบจิตสาธาณะเป็นบุคคลที่มีความแตกต่างกัน บุคคลที่มีการยอมรับตัว

แบบที่แตกต่างกัน นำไปสู่การมีจิตสาธารณะแตกต่างกันได้ ดังที่ ธิดา สุวรรณสาครกุล (2554 : 24) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีชีวิตอยู่ หรือ ไม่มีชีวิตอยู่จริง ผู้ซึ่งจุดประกายให้วัยรุ่นเลียนแบบหรือเป็นแรงบันดาลใจซึ่งก็คือ บุคคลที่วัยรุ่นปรารถนาจะเป็นเหมือนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนั้น ถ้าแรงบันดาลใจของวัยรุ่นนั้นเป็นบุคคล คนละคนย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้สำหรับการอบรมเลี้ยงดู จากผู้ปกครองที่แตกต่างกันในการเลี้ยงดู ให้การอบรม และการปลูกฝังจากโรงเรียน ที่มีแนวทางการปลูกฝังพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างกัน สามารถนำไปสู่การมีพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนที่แตกต่างกันได้ ดังที่สุรางค์ โคว์ตระกูล (2537 : 60 - 61) พัฒนาการสังคมของเด็กมักจะขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูที่บ้าน บางครอบครัวมักจะสนับสนุนและให้แรงเสริมพฤติกรรมเด็กที่เรียบร้อยและเงียบบางครอบครัวให้แรงเสริมพฤติกรรมที่ค่อนข้างก้าวร้าว แต่ที่สำคัญคือความรักและความอบอุ่นที่เด็กได้จากพ่อแม่ ทำให้เด็กกล้า มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เด็กบางคนมาจากบ้านที่พ่อแม่ใช้อำนาจ และการขู่ทำโทษตลอดเวลาทำให้เด็กมีความกลัวไม่กล้าอยู่ใกล้และเมื่ออยู่โรงเรียนก็จะพยายามหลีกเลี่ยงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่หรือเพื่อนวัยเดียวกัน ดังนั้นจึงพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะที่แตกต่างกันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาโมเดลสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมปลาย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตอาสาของนักเรียนมี 6 ด้าน คือ ปัจจัยด้านนักเรียน ครอบครัว โรงเรียน/ครู เพื่อน สังคม/ชุมชน และด้านสื่อมวลชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลิกา ผิวเพชร (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผลการวิจัย พบว่า 1) โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อจิตสาธารณะของนักเรียน คือพฤติกรรมการสอนของครูและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ โดยสรุป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และพฤติกรรมการสอนของครู ดังนั้นการที่จะพัฒนาพฤติกรรมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะต้องได้รับความร่วมมือระหว่างบ้านและ โรงเรียนช่วยดูแลป้องกันและแนะนำแนวทาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.1 นำผลการวิจัยเสนอผู้ปกครองของนักเรียน ถึงพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน มีผลมาจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ให้การสนับสนุนและกำลังใจ เมื่อนักเรียนได้ริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงเหตุผลโต้แย้ง ไม่คำหนี

1.2 โรงเรียนควรกำหนดแนวทางการดำเนินงานเป็นนโยบาย และแผนปฏิบัติการ ไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนด้าน จิตสาธารณะเพื่อให้ครูผู้สอนแต่ละคนได้นำไปสู่การ ปฏิบัติอย่าง เป็นรูปธรรมและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

1.3 โรงเรียนควรประเมินผลการประเมินงานตามกิจกรรมการ พัฒนานักเรียนด้าน จิตสาธารณะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อจะได้ทราบผลการพัฒนาและนำข้อมูล ไปสู่การพัฒนา นักเรียนด้านจิต สาธารณะที่ยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อ สนับสนุนการศึกษาด้านการสนับสนุนทางสังคม เช่น ปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดา มารดา บิดา-มารดา ญาติ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาการมีจิตสาธารณะในกลุ่มประชากรอื่น เช่น บุคลากรสถาบันการศึกษา หรือศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาในทำนองเดียวกันกับกลุ่มประชากรที่มีขนาดต่างกัน สังกัดโรงเรียน ต่างกัน แล้วนำมาเปรียบเทียบกันว่าสอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไร

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกหรือเฉพาะกรณี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มี ความละเอียดยิ่งขึ้น